

ما کارگران باید بدانیم بسیاری از حوادث کاری ناشی از عدم

رعایت قواعد ایمنی توسط کارفرمایان است. وظیفه‌ی

کارفرماست که محیطی امن و تجهیزات ایمنی مناسب فراهم

کند، اما کارفرما به‌خاطر کاهش هزینه‌ها این مسئولیت را نادیده

می‌گیرد. با آشنایی کامل با حقوق و قوانین کار، به‌ویژه بندهای

قانونی مربوط به ایمنی و بهداشت محیط کار، می‌توانیم از سلامت

خود محافظت کنیم و با مطالبه‌ی حق مان، محیط کاری ایمن‌تری

را برای خود و همکاران مان ایجاد کنیم. مهم‌ترین بندهای قانونی

مرتبط با ایمنی و بهداشت محیط کار در اینجا آمده است...

ماده ۸۵

برای صیانت نیروی انسانی و منابع مادی کشور رعایت دستورالعمل‌هایی که از طریق شورای عالی حفاظت فنی (جهت تأمین حفاظت فنی) و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (جهت جلوگیری از بیماری حرفه‌ای و تأمین بهداشت کار و کارگر و محیط کار) تدوین می‌شود، برای کلیه‌ی کارگاه‌ها، کارفرمایان، کارگران و کارآموزان الزامی است.

ماده ۹۱

کارفرمایان و مسئولان کلیه واحدهای موضوع ماده ۸۵ این قانون مکلفند براساس مصوبات شورای عالی حفاظت فنی برای تأمین حفاظت و سلامت و بهداشت کارگران در محیط کار، وسایل و امکانات لازم را تهیه و در اختیار آنان قرار داده و چگونگی کاربرد وسایل فوق‌الذکر را به آنان بیاموزند و در خصوص رعایت مقررات حفاظتی و بهداشتی نظارت نمایند. افراد مذکور نیز ملزم به استفاده و نگهداری از وسایل حفاظتی و بهداشتی فردی و اجرای دستورالعمل‌های مربوطه کارگاه می‌باشند.

ماده ۹۲

کلیه‌ی واحدهای موضوع ماده‌ی ۸۵ این قانون که شاغلین در آنها به اقتضای نوع کار در معرض بروز بیماری‌های ناشی از کار قرار دارند باید برای همه‌ی افراد مذکور پرونده‌ی پزشکی تشکیل دهند و حداقل سالی یک بار توسط مراکز بهداشتی درمانی از آنها معاینه و آزمایش‌های لازم را به عمل آورند و نتیجه را در پرونده‌ی مربوطه ضبط نمایند.

ماده ۹۵

مسئولیت اجرای مقررات و ضوابط فنی و بهداشت کار بر عهده کارفرما یا مسئولین واحدهای موضوع ذکر شده در ماده ۸۵ این قانون خواهد بود. هرگاه بر اثر عدم رعایت مقررات مذکور از سوی کارفرما یا مسئولین واحد، حادثه‌ای رخ دهد، شخص کارفرما یا مسئول مذکور از نظر کیفری و حقوقی و نیز مجازات‌های مندرج در این قانون مسئول است.

ماده ۵۲

در کارهای سخت و زیان‌آور و زیرزمینی، ساعات کار نباید از شش ساعت در روز و ۳۶ ساعت در هفته تجاوز نماید.

«شاید رعایت بخشی از این قوانین می‌توانست

جلوی کشتار کارگران معدن طیس را بگیرد؛ اما

رعایت نشد تا هزینه‌ها پایین بماند.»

«یادشان، فریادمان»

گرامی داشت ۵۳ کارگر معدن طبس

و فریاد برای

ایمنی کار

سال‌ها از درون تونل‌ها
هفت‌خوان را گذشت و نان آورد
او که نانش همیشه آجر بود
باز نان را به نرخ جان آورد

تا که نانش حلال‌تر باشد
در دل کوه‌ها خطر می‌کرد
با حقوقی که هی عقب افتاد
زندگی را همیشه سر می‌کرد

از فروش زغال‌ها، اما
سهم او سفره‌های خالی بود
هیچ‌کس هم به داد او نرسید
زندگی عین بی‌خیالی بود

زیر آوار، بی‌صدا جان داد
او که نانش همیشه آجر بود
او که وقتی به خانه بر می‌گشت
دلش از دست دیگران پر بود

«شعر بالا بخشی از شعر موسی عصمتی‌ست که در سوگ کارگران معدن جو طبس سروده شده است. موسی عصمتی اهل روستایی از طبس است و پدرش کارگر معدن بوده است. عصمتی در ارتباط با سرودن این شعر می‌گوید: من فرزند یک کارگر هستم و زندگی کارگری را تجربه کرده‌ام»

www.peykaan.com

پیک کارگران ایران